

lig Grad. Naar vi nu tale om Stof, tænke vi nærmest paa en Spafereftof, det, fom man bruger til at støtte fig paa, og for en velvoksen Mand er en faadan Stof paa det allernærmeste en Meter, faa at vi, naar vi betegne Meteren faaledes, derved omtrent straks frembringe Forftaaelsen af, hvad det er for et Maal, der er Tale om; desforuden er Ordet kort og godt og egner fig til Trods for fin Stivhed til at bøjes paa forfjellig Maade. — „Tvepund“ tror jeg er et overmaadigt heldigt Ord, og danner jo en udmærket Obergang mellem det gamle og det nye Vægtfytem, det maa betragtes fom en stor Blyffe at have fundet dette Ord, det falder let i Munden, og enhver forftaar, hvad der betegnes derved. — Hvad faa de øvrige Benævnelser angaar, maatte de faa vidt mulig tilfredsftille det Krav, at det fkal være Ord, der hentes fra det daglige Liv og fra enhver Mands Erfaring, faa at enhver, selv Børn, dermed forbinde et vift Begreb om Maal eller Vægt. For at disse Ord kunne være egnede til at angive et vift Størrelsesforhold — faa vidt mulig dog, thi det er ikke muligt i hvert enkelt Tilfælde — har jeg sørget for, at de Navne, jeg har foreslaaet, paffe paa de vedkommende Num- og Vægtmaal. Af Maalene tager jeg for det første Længdemaalene. Benævnelserne for de Maal, der ere mindre end Meteren, altsaa mindre end en Stof, har jeg hentet fra det menneftelige Legeme, fordi det, faaledes fom det ogsaa blev sagt af den ærede 1fte kongevalgte Landftingsmand (Andree), har den historiske Udvikling for fig og desuden er ret naturligt. Saaledes foreslaar jeg „Finger“, hvorved jeg bemærker, at en af de større Fingre, i alt Fald paa en voksen Mand, paa det nærmeste er $\frac{1}{10}$ Meter, en Decimeter lang. Det er ganske mærkeligt, og jeg vidste det ikke, da jeg valgte dette Ord, at i det nygræffe Stytem kaldes dette Maal en Daktyl. Man har jo altid fra det menneftelige Legeme hentet Ordet Tomme, Fod, Alen, alle disse Betegnelser tilligemed Ordet Favn ere, fom det er ophlyst i en Piece, der er omdelt, hentedede fra det menneftelige Legeme. Man har ogsaa brugt Ordene Haand og Haandflade, palma, hertil, det er den naturlige Vej at gaa, og jeg mener, at vi ogsaa ffulle blive ftaaende derved. Men forøvrigt erkender jeg, at medens ganske vift „Finger“ er en god Betegnelse, fordi den fvarer nøje til, hvad man tænker fig derved, burde Betegnelserne „Negl“ og „Haar“ snarere hedde „Neglebred“ og „Haarsbred“, fordi disse ikke ffulle tages efter Længden, men efter Bredden, men hvis de Herrer synes, at der ffulde ligge noget mærkeligt, latterligt i at benytte disse men-

neftelige Legemsdele til disse Betegnelser, vil det jo ikke være faa færligt vanskeligt at finde noget andet. — Benævnelserne for de lange Maal fra Stof og opad har jeg taget fra de almindelige brugelige Maaleredftaber. Ligesom en Stof er et Maaleredftab, ere Reb og Ræde ligeledes Maaleredftaber, men det er meget muligt, at disse to Ord burde ombyttes, faaledes at et Reb ffulde gøres længere og fware til 100 Meter, medens en Ræde nærmest ffulde fware til 10 Meter; det beror naturligvis paa en Vilkaarlighed, jeg erkender, at det ikke er muligt at fige, hvor langt et Reb er, om det er længere eller kortere, og at det mulig kan gøres til 100 Meter. For Kilometeren har jeg brugt Ordet Sten. Jeg tror, det er et rigtig godt Ord, thi jeg tvivler ikke om, at naar Meterfytemet indføres, vil der for hver Kilometer Vejftækning i hele Landet blive fat en Sten. Ligesom man nu har en Milepæl, der ikke er nogen Pæl, men en Sten, faaledes vil man for hver Kilometer nu faa en Sten, og naar man faa fpørger vejfarende, hvor længe de have rejft: gaaet, kørt eller redet, hedder det ganske naturligt: faa og faa mange Sten. Det falder naturligt og har ogsaa historisk Hævd. — Jeg har dernæft foreslaaet at beholde Betegnelsen en Nymil for 10,000 Meter. Det er, om man vil, en Uvigelte fra det Stytem, jeg har tænkt mig gennemført, idet man jo beholder det gamle Ord „Mil“ og blot fætter „Ny“ til. Dette Præfix „Ny“ kende vi godt i Sproget og bruge paa mange Omraader, og jeg tror, man kan godt komme over det. Man opnaar derved, at man beholder Ordet „Mil“, idet man kalder 10,000 Meter en Nymil, og man opnaar tillige at komme i Overensftemmelse med Sverige og Norge. I Sverige er en Mil netop 10 Kilometer, det var den ogsaa tidligere nogenlunde, men nu er udviklet 10 Kilometer en Mil i Sverige, og den er det mærkværdigvis ogsaa i Norge, endogsaa officielt, uagtet den gamle norske Mil var i det mindste 11 Kilometer. Jeg fskal i øvrigt bemærke, at man ligeledes i Frankrig endogsaa officielt bruger Ordet lieu til at betegne 10 Kilometer, og at man overhovedet har Trang til at have et færligt Navn paa en større Længde end netop Kilometeren. Nu til Dags, hvor man med Færnbane kan rejste store Strækninger, hvor man med et Hurtigtog paa en Gang i 10 Timer maatte kan tilbagelægge 450 Kilometer, er Kilometeren for lille et Maal, fordi den menneftelige Hjærne navnlig hos Menigmand ikke er rigtig vel egnet til at tumle med faa store Tal, man faar ikke noget eftakt, klart Begreb forbundet dermed, navn-